

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 324/09-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť K. M., K., D. H., K., T. Z., K., a K. S., Č., zastúpených advokátom JUDr. D. B., K., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 16/2008, a takto

rozhodol:

Sťažnosť K. M., D. H., T. Z. a K. S. odmieta z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. augusta 2009 doručená sťažnosť K. M., K., D. H., K., T. Z., K., a K. S., Č. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 16/2008.

Z obsahu sťažnosti najmä vyplýva, že: „(...) Sťažovatelia podali na Okresný súd Bratislava I žalobu - návrh na vydanie platobného rozkazu - zo dňa 15. 3. 2007, o zaplatenie 47.629,99.- Sk s príslušenstvom. Okresný súd Bratislava I postupoval nasledovne:

Dňa 15. 5. 2007 vydal súd vo veci Platobný rozkaz sp. zn. 2Ro 903/2007, ktorý bol sťažovateľom doručený dňa 9. 10. 2007.

Podaním zo dňa 24. 10. 2007 bol sťažovateľom na vyjadrenie doručený odpor podaný odporcom.

Sťažovatelia sa k podanému odporu vyjadrili podaním zo dňa 8. 4. 2008 a zároveň požiadali o vytýčenie termínu pojednávania.

Dňa 9. 1. 2009 sťažovatelia opätovne zaslali konajúcemu súdu žiadosť o vytýčenie termínu pojednávania.

Dňa 14. 4. 2009 sťažovatelia podali Predsedovi Okresného súdu Bratislava I sťažnosť na prieťahy v konaní. Na túto sťažnosť sťažovatelia do dnešného dňa neobdržali žiadnu odpoveď.

Dňa 14. 5. 2009 vo veci konajúci súd doručil sťažovateľom vyjadrenie žalovaného zo dňa 14. 10. 2008 a vytýčil termín pojednávania na deň 22. 6. 2009.

Pojednávanie vytýčené na deň 22. 6. 2009 bolo odročené z dôvodu neprítomnosti žalovaného na neurčito.

(...) Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 10C 16/2008

- nepostupoval v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky, najmä nekonal bez zbytočných prieťahov tak, aby bolo konanie vo veci hospodárne, efektívne a aby boli dodržané práva a právom chránené záujmy účastníkov konania

- svojim postupom porušil základné právo sťažovateľov na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd. (...)“.

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd o ich sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 10C 16/2008 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10C 16/2008 konal bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľom priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 1.200.- EUR (slovom jedentisícdivesto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť sťažovateľom spoločne a nerozdielne do dvoch mesiacov odo dňa vyhlásenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky v sídle Ústavného súdu Slovenskej republiky. Okresný súd Bratislava I vykoná platbu na číslo účtu, ktoré jej sťažovatelia uvedú.

4. Sťažovateľom priznáva náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 755,66.- EUR (slovom sedemstopäťdesiatpäť eur a šesťdesiatšesť centov), ktorú je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť advokátovi JUDr. D. B. do dvoch mesiacov odo dňa vyhlásenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky v sídle Ústavného súdu Slovenskej republiky. Okresný súd Bratislava I vykoná platbu na číslo účtu, ktorý jej JUDr. D. B. uvedie.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný

súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

Sťažovatelia namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 16/2008.

Ústavný súd zo spisu okresného súdu, ktorý si zadovážil, zistil, že sťažovatelia podali návrh na vydanie platobného rozkazu 19. marca 2007, súdny poplatok za návrh však zaplatili až po výzve okresného súdu o dva mesiace neskôr. Okresný súd následne obratom vo veci vydal platobný rozkaz. Po podaní odporu okresný súd v celku plynule vykonával úkony smerujúce k rozhodnutiu veci. Okresnému súdu možno vytknúť niekoľkomesačnú nečinnosť medzi tým, ako mu bolo doručené stanovisko odporcu k vyjadreniu sťažovateľov, a nariadením pojednávania 22. júna 2009.

Ďalšiemu plynulému priebehu konania zabránil sťažovateľ v 1. rade, pretože sa nedostavil na pojednávanie a konajúci súd musel vyvíjať úsilie pri zisťovaní adresy jeho trvalého bydliska, pretože ani jeho právny zástupca ho s istotou nemohol uviesť.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

Postup okresného súdu v danej veci sa v napadnutom konaní zjavne nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v označenom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľov odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. októbra 2009